

CHARLES
BUKOWSKI

De duzină

Traducere din limba engleză
de Cristian Ionescu

POLIROM
2019

Am ridicat receptorul.

— Agenția de detectivi Belane...

— Mă numesc Grovers, Hal Grovers, și am nevoie de ajutorul dumneavoastră. Poliția rîde de mine.

— Despre ce este vorba, domnule Grovers?

— Sînt urmărit de un extraterestru.

— Ha, ha, ha, domnule Grovers, și dumneata acum...

— Vedeti, toată lumea rîde de mine!

— Îmi pare rău, Grovers. Dar înainte de a continua discuția, trebuie să vă spun ce onorariu am.

— Cît?

— Șase dolari pe oră.

— Nu mi se pare o problemă.

— Să nu-mi vii cu cecuri fără acoperire, c-o să-ți porți nucile într-un coșulet, ai înțeles?

— Nu banii sînt problema mea, ci femeia asta.

— Ce femeie, Grovers?

— La naiba, cea despre care vorbim, extraterestra.

— Extraterestrul e femeie?

— Da, da...

— De unde știi?

- Ea mi-a spus.
- Și tu o crezi?
- Sigur, am văzut-o făcînd diverse chestii.
- Cum ar fi?
- Ei, să plutească prin acoperiș, chestii de-astea...
- Tu le ai cu băutura, Grovers?
- Sigur. Dar tu?
- N-aș rezista fără... Acum, ascultă, Grovers, înainte de a merge mai departe, va trebui să treci pe aici în persoană. Sînt la etajul trei în clădirea Ajax. Să bați la ușă înainte de a intra.
- Vreun ciocănit mai special?
- Da, tam-ti-ti-tum-tam, și-o să știi că ești tu...
- În regulă, domnule Belane...

Am omorît patru muște așteptînd. La naiba, moartea era peste tot. Om, pasăre, animal, reptilă, rozător, insectă, pește, nimeni nu avea nici o șansă. Făcusem o fixație pe asta. Nu știam ce să fac să scap de ea. M-a apucat depresia. Stii, vîd un ajutor de vînzător la supermarket, îmi ambalează cumpărăturile, după care îl vîd cum se vîră în propriul lui mormînt, luîndu-și cu el hirtia igienică, berea și piepții de pui.

Atunci am auzit ciocănitul secret la ușă și am spus:

- Intrați, vă rog, domnule Grovers.

A intrat. Nu era cine știe ce de capul lui. Un metru patruzeci și opt, șaiszeci și opt de kilograme, treizeci și opt de ani, ochi verde-cenușiu cu un tic la sîngul, mustăcioară blondă nasoală, de aceeași culoare ca părul care i se rărea în creștetul capului prea rotund. S-a

îndreptat spre scaun cu un mers de rață și s-a așezat.

Am stat uitându-ne unul la altul. Și nimic altceva. Așa au trecut cinci minute. Până la urmă m-am ofticit.

— Grovers, de ce nu spui ceva?

— Așteptam să vorbești tu primul.

— De ce?

— Nu știu.

M-am rezemat în scaun, mi-am aprins un trabuc, mi-am pus picioarele pe masă, am tras, am expirat și am suflat un cerc de fum perfect.

— Grovers, femeia asta, acest... extraterestru... spune-mi cîte ceva despre ea...

— Își spune Jeannie Nitro...

— Spune-mi mai mult, domnule Grovers.

— N-o să rizi de mine, cum am pățit la poliție?

— Nimeni nu rîde ca poliția, domnule Grovers.

— Păi... e o bunesă din spațiul extraterestru.

— De ce ai vrea să te descotorosești de o bunesă?

— Mi-e frică de ea, îmi controlează mintea.

— Adică cum?

— Adică orice spune trebuie să fac.

— Și dacă ți-ar zice să-ți măninci propriul caca, ai face-o?

— Cred că da...

— Grovers, ești doar ținut sub papuc. Multor bărbați le place asta.

— Nu, e vorba de smecheriile pe care le face, sînt înspăimîntătoare.

— Am văzut toate trucurile, Grovers, și apoi, unele...

— N-ai văzut-o apărînd de nicăieri, nu ai văzut-o dispărînd prin tavan.

— Mă plictisești, Grovers, astea-s baliverne.

— Nu, nu-s, domnule Belane.

— „Îs”? De unde naiba te tragi, Grovers? Vorbești ca din fundul pădurii.

— Nici tu n-arăți a detectiv, domnule Belane.

— Ha? Ce? Și-atunci a ce arăt?

— Păi, să vedem, stai să mă gîndesc...

— Vezi să nu-ți ia prea mult. Te costă șase dolari pe oră.

— Ei bine, arăți ca... un instalator.

— Instalator? Instalator, zici. Bine. Ce te-ai face fără un instalator? Îți trece prin minte ceva mai important decît un instalator?

— Președintele.

— Președintele? Na c-ai zis-o. Greșit! De fiecare dată cînd deschizi gura zici cîte-o prostie!

— Dar nu am greșit.

— Vezi? Iar ai pățit-o!

Am stîns trabucul și mi-am aprins o țigară. Tipul ăsta era curat de rahat. Dar era clientul meu. L-am privit timp îndelungat. Prea mare efortul. M-am oprit. M-am uitat pe deasupra urechii lui drepte.

— O.K., ce vrei să fac? Cu extraterestrul ăsta? Cu zisa Jeannie Nitro?

— Scapă de ea.

— Nu sînt lichidator, Grovers.

— Numai scoate-o din viața mea într-un fel sau altul.

— Ai făcut sex pînă acum?

— Vrei să spui, astăzi?

— Vreau să spun, cu ea.

— Nu.

— Ai vreo adresă unde locuiește bucătica? Număr de telefon? Ocupația? Tatuaje? Hobby-uri? Obiceiuri ieșite din comun?

— Numai ultimele...

— Cum ar fi?

— Cum ar fi că plutește prin tavan și toate alea.

— Grovers, ești nebun. N-ai nevoie de mine, ci de un psihiatru.

— Am fost pe la psihiatri.

— Și ei ce spun?

— Nimic. Numai că te taxează mai mult de șase dolari pe oră.

— Cît cer?

— O sută șaptezeci și cinci de dolari pe oră.

— Asta dovedește că ești nebun.

— De ce?

— Oricine plătește atât trebuie să fie nebun.

După aceea, am stat pur și simplu pe scaun, uitându-ne unul la altul, ceea ce mi s-a părut destul de idiot. Încercam să gîndesc. Mă dureau templele.

Atunci s-a deschis ușa și a intrat o femeie. Acum, tot ce vă pot spune e că există miliarde de femei pe pămînt, corect? Unele arată bine. Majoritatea arată foarte bine. Dar din cînd în cînd natura nimereste o chichiță nemaipomenită și assemblează o femeie specială, o femeie incredibilă. Vreau să zic, te uiți și nu-ți vine să crezi. Totul este mișcare ondulatorie fără cusur, de argint viu, ca de șarpe, acum vezi o gleznă, vezi un cot, vezi un sîn, vezi un genunchi, totul se contopește într-un întreg uriaș și batjocoritor, cu ochi așa frumoși care zîmbesc, cu gura puțin lăsată, cu buzele în

așa fel ținute, de parcă ar sta să bufnească în rîs văzîndu-te atît de neajutorat. Și mai știu și să se îmbrace, iar părul lung parcă arde acru. Era mult prea mult, la dracu'.

Grovers s-a ridicat.

— Jeannie!

Ea s-a strecurat în cameră ca o stripteuză pe roțile. S-a oprit în fața noastră. Pereții tremurau. S-a uitat la Grovers.

— Hal, ce faci cu detectivul ăsta de mîna a doua?

— Hei, stai așa, cucoană! am zis eu.

— Păi, Jeannie, am o mică problemă și mă gîndeam c-aș putea să caut ajutor.

— Ajutor? De la cine?

— Nu pot să spun. Mi-am dat cuvîntul cuiva deosebit.

— Hal, tu n-ai nici o problemă cit timp mă ai pe mine. Pot să fac orice mai bine ca detectivul ăsta de mîna a doua.

M-am ridicat. Ba oricum stăteam în picioare.

— Da, javră? Hai să te văd cum faci o erecție de op'șpe centimetri.

— Porc misogin!

— Vezi, te-am avut, te-am avut!

Jeannie s-a unduit un pic de colo-colo prin cameră, înnebunindu-ne pe toți. După care s-a răsucit pe loc și s-a uitat la Grovers.

— Vino aici, cîine! Tîrăște-te pe podea pînă la mine! Acum!

— Nu face asta, Hal!!! am țipat.

— Ha?

Se tîra pe podea spre Jeannie. S-a apropiat din ce în ce mai mult. S-a tîrît pînă la picioarele ei, apoi s-a oprit.

— Acum, a zis ea, linge-mi vîrfurile pantofilor cu limba!